

Situatieschets

In december 2017 heeft de gemeenteraad de gebiedsvisie Utrechtseweg Noord vastgesteld. De gebiedsvisie is op basis van een interactief traject tot stand gekomen. Een participatiegroep van 45 deelnemers heeft samen met OKRA landschapsarchitecten en de gemeente de gebiedsvisie gemaakt. De visie is onder behoorlijke tijdsdruk tot stand gekomen. In vier maanden en in vier workshops heeft de participatiegroep samengewerkt aan de gebiedsvisie. De gemeente voerde de regie over het interactieve proces, waarbij de workshops door een onafhankelijke voorzitter werden begeleid. Nieuw ten opzichte van eerdere interactieve processen was dat enkele raadsleden als toehoorder bij de workshops van de participatiegroep aanwezig waren. Hierdoor kon de raad voeling houden met wat leefde in de participatiegroep en hoe het proces verliep.

Tijdens de bestuurlijke besluitvorming is, zoals gebruikelijk is bij dergelijke trajecten, door de wethouder toegezegd dat het interactieve proces geëvalueerd zal worden.

Twee jaar voordat dit traject startte, hebben Rabofacet, TNO en Eikenstein met diverse belangengroepen en onafhankelijk van de gemeente, een participatietraject doorlopen om een landschapsvisie op te stellen voor de betreffende terreinen. Dit was ook onder begeleiding van OKRA landschapsarchitecten. Voor de deelnemers aan dat traject was het participatietraject Utrechtseweg Noord deels een herhalingsoefening.

Doel evaluatie

Bij de start van het interactieve proces Gebiedsvisie Utrechtseweg Noord lag de nadruk op het creëren van een breed gedragen gebiedsvisie met een zo groot mogelijke inbreng en betrokkenheid van deelnemers, rekening houdend met beperkingen door tijdsdruk.

Het hoofddoel van de evaluatie is leren of, en zo ja, hoe we de betrokkenheid en bijdragen van deelnemers bij toekomstige vergelijkbare projecten verder kunnen verbeteren. Om hier antwoord op te vinden willen we inzicht in de sterke punten van het doorlopen proces alsook in de verbeterpunten.

Opzet evaluatie

Het onderzoek is uitgevoerd door middel van interviews (zie de lijst met geïnterviewde personen) en een enquête onder de deelnemers van de participatiegroep met een respons van 40% (18 respondenten)..

Op de volgende pagina's zijn de bevindingen uit de interviews en enquêtes op een rij gezet met daarbij conclusies, algemene tips en aanbevelingen per thema.

We kijken daarbij niet alleen terug op hoe dit specifieke proces is verlopen, maar kijken ook hoe zich dit verhoudt met ervaringen uit eerdere evaluaties van interactieve processen. Op dit gezamenlijke beeld zijn onze algemene tips en aanbevelingen gebaseerd. De bevindingen en conclusies hebben specifiek betrekking op de gebiedsvisie Utrechtseweg Noord.

Bevindingen, conclusies, algemene tips en aanbevelingen

Inleiding

Als gemeente vinden we het belangrijk dat belanghebbenden zich betrokken voelen. Zaken die hierbij een rol spelen zijn inspiratie, doorlooptijd, ruimte voor inbreng, belangenvertegenwoordiging en informatievoorziening. Op basis van de interviews en de gehouden enquête hebben we de bevindingen voor deze punten op een rij gezet.

Aantal bijeenkomsten en doorlooptijd

Bevindingen

In totaal zijn er 6 bijeenkomsten geweest:

- 22-05-2017, startbijeenkomst
- 14-06-2017, excursie + 1^e workshop
- 5-07-2017, 2^e workshop
- 30-08-2017, 3^e workshop
- 20-09-2017, 4^e workshop
- 4-10-2017, slotbijeenkomst

Na de startbijeenkomst kon men zich aanmelden voor de workshops. Uiteindelijk zijn de workshops met ongeveer 45 deelnemers gestart. De vierde workshop is een extra ingelaste bijeenkomst, waartoe besloten is na de derde workshop.

Doorlooptijd

De doorlooptijd moet niet te lang zijn om de energie erin te houden en de tijdsinvestering voor de participanten niet te groot te maken. Een participatietraject moet voor de deelnemers zijn te overzien. De doorlooptijd van het participatietraject wordt bepaald door 1) het aantal bijeenkomsten en 2) de tijd tussen bijeenkomsten.

M.u.v. de zomerperiode zat er telkens ongeveer 3 weken tussen de bijeenkomsten.

- **Aantal sessies**

Op de bijeenkomsten stond behoorlijk wat druk, doordat binnen relatief korte tijd veel gerealiseerd moest worden. Een deel van de betrokkenen geeft dan ook aan dat nóg een extra bijeenkomst de druk wel wat had kunnen verlichten en ervoor had kunnen zorgen dat wat losse eindjes beter afgehecht waren. Daar staat tegenover dat door de druk wel de vaart erin gehouden werd en er minder gelegenheid was te verzanden in allerlei details.

- **Tijd tussen sessies**

De tijd tussen sessies moet niet te groot zijn, maar er moet wel voldoende tijd zijn om de input van de sessies te verwerken, te verspreiden en door te nemen. Al met al lijkt de tijdens dit participatietraject gehanteerde afstand tussen de bijeenkomsten noch te lang noch te kort en zijn de meeste mensen hier wel tevreden over.

De onderbreking door de zomervakantie haalde enigszins de flow uit het proces. We kunnen niet zien in hoeverre dit voor afhakers heeft gezorgd.

Van dromen naar visie

De opbouw van de workshops is zodanig dat men van dromen (1^e workshop) uiteindelijk komt tot een gezamenlijk gedragen visie. Zaken worden steeds concreter, ingebrachte ideeën worden getrechterd naar oplossingen. Dat houdt in dat bepaalde opties afvallen en andere overeind blijven. Het betekent ook dat misschien niet alle voorstellen in de uiteindelijke visie terugkomen. Volgens alle geïnterviewden bleek dat dit het punt is waarop er onvrede ontstond, waardoor de derde workshop als chaotisch beleefd werd. Dit zorgde ervoor dat een extra workshop ingelast moest worden, waarbij de zorgen van de participanten duidelijk aan bod kwamen. Deze workshop was succesvol en zorgde voor de benodigde voortgang. Oorzaak van de onvrede/onrust en mogelijke oplossingen hiervoor blijft enigszins gissen, de geïnterviewden konden hier ook niet concreet de vinger opleggen. In een eerder gelopen interactief gebiedsvisie proces hebben wij als onderzoekers vergelijkbare bevindingen meegekregen op dit punt.

Conclusie

- De meerderheid van de respondenten uit de enquête vindt het aantal sessies (56%) en de tijd tussen sessies precies goed (72%). Te weinig en te veel zijn in beide gevallen gelijk verdeeld, waarbij het gaat om kleine afwijkingen, zoals “één extra sessie of één sessie minder nodig”.
- Het trechteren, waarbij men overgaat van dromen naar concrete voorstellen en uiteindelijk naar een visie is vaak een lastig punt binnen participatietrajecten.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. aantal bijeenkomsten en doorlooptijd

- Plan voldoende sessies om alle relevante aspecten van een participatietraject aan bod te laten komen, maar voorkom onnodig tijdsbeslag op de deelnemers. Enige druk op de sessies is daarbij niet erg en houdt de vaart erin.
- Probeer de tijd tussen sessies te beperken. Hou daarbij wel voldoende tijd om zaken uit te werken en om de deelnemers enige voorbereidingstijd te geven.
- Probeer te vermijden dat een proces langdurig onderbroken wordt door de zomervakantie. Dit haalt de flow uit het proces.
- Maak duidelijk dat er keuzes gemaakt moeten en zullen worden. Dit betekent dat bepaalde opties afvallen. Geef aan waarom de uiteindelijke keuze is gemaakt, maar beperk de ruimte om hier nog verandering in aan te brengen om niet telkens in dezelfde discussie te verzanden.

Rolverdeling

Bevindingen

- Volgens de meeste geïnterviewden was er veel onduidelijkheid over de rol van de ambtenaren (vakspecialisten) die tijdens de workshops aanwezig waren, zowel bij de ambtenaren zelf als bij de overige deelnemers aan de workshops. Het was volgens hen onduidelijk in hoeverre de ambtenaren nog actieve inbreng hadden en mogelijke opties mochten aangeven. Of dat zij er alleen waren als toehoorder en om desgevraagd zaken toe te lichten. Volgens de projectleiding hadden de ambtenaren geen inhoudelijke inbreng tijdens de workshop; de ambtenaren zelf voelden veelal de behoefte toch vakinhoudelijke inbreng te leveren. De rest van de deelnemers had volgens de geïnterviewden geen idee wat ze van de ambtenaren moesten verwachten en had ook verschillende verwachtingen wat betreft de rol van de aanwezige ambtenaren.
- De voorzitter was in eerste instantie niet betrokken bij de voorbereiding van de workshops. Dit maakte het volgens hem zelf moeilijker grip te houden op het proces.

Conclusie

- Hoewel er vooraf door de projectleiding via e-mail aandacht besteed is aan de rol van de vakspecialisten tijdens de workshops, was het in de praktijk noch voor de vakspecialisten zelf noch voor de leden de participatiegroep duidelijk wat men wel en wat men niet van de vakspecialisten mocht verwachten.
- De voorzitter bleek onvoldoende aangesloten bij de voorbereiding van de workshops.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. rolverdeling

- Maak vooraf helder welke rol iedereen heeft binnen de workshops en wat op dat moment wel en niet van hen verwacht mag worden. Licht de rollen mondeling toe om als projectleiding zeker te zijn dat de rolinvulling helder is overgekomen.
- Als het niet de bedoeling is dat de vakspecialisten tijdens de workshops nog belangen inbrengen, zorg dan dat dit vooraf is gebeurd en geef deze, indien nodig, mee met de kaders.
- Betrek de voorzitter vanaf het begin bij de voorbereiding van de workshops.

Belangenvertegenwoordiging en inbreng

Bevindingen

Groepsgrootte

In eerste instantie namen ongeveer 45 personen aan de workshops deel. Later liep dit terug naar 25 a 30 per workshop. Door de meeste geïnterviewden werd dit als (te) veel ervaren. Bij de plenaire gedeeltes kreeg daardoor niet iedereen meer de kans om nog iets in te brengen en waren het vooral de dominantste aanwezigen die aan het woord kwamen. Voor een deel werd dit opgevangen door het uiteengaan in subgroepen, waardoor meer mensen de kans kregen hun mening te geven.

Samenstelling groep en belangenvertegenwoordiging

De indruk bestaat dat alle belangen vertegenwoordigd waren.

De belangengroepen zijn in Zeist doorgaans goed georganiseerd, hebben veel ervaring met participatietrajecten en zijn inhoudelijk veelal als professionals te beschouwen. Volgens de geïnterviewden waren zij nadrukkelijk aanwezig op de workshopavonden.

De vertegenwoordiging van individuele bewoners is divers. Binnen deze groep is veel verschil in de mate van ervaring met participatietrajecten.

Tijdens de interviews kwam meerdere malen naar voren dat de toekomstige bewoners niet vertegenwoordigd waren, hoewel zij wel een belang hebben bij de gebiedsontwikkeling. Het is maar de vraag in hoeverre deze toekomstige bewoners qua wensen echt afwijken van de huidige bewoners. Bovendien is nog onbekend wie deze toekomstige bewoners zijn, waardoor het in de praktijk niet mogelijk is deze aan te laten schuiven.

Inbreng

Door de groep in subgroepen te verdelen, kregen ook degenen die minder nadrukkelijk aanwezig waren, de kans hun ideeën in te brengen. Dit werkte volgens de geïnterviewden goed.

Tijdens het onderzoek is bij de meeste interviews onderstreept dat het belangrijk is dat ze deze kans om hun ideeën in te brengen krijgen. Mensen melden zich hiervoor aan, omdat ze het belangrijk vinden mee te kunnen praten over de ontwikkelingen. Als ze de indruk krijgen dat hun mening er toch niet toe doet, of dat ze deze niet kunnen uiten, neemt de kans toe dat ze afhaken. Ook kennisachterstand op belangenorganisaties die vaker aan participatietrajecten deelnemen, is meermalen als factor genoemd in het afhaken van participanten in een vroeg stadium.

Voorzitter

De voorzitter speelt een belangrijke rol bij de begeleiding van de workshops. Naast het proces bewaken, is hij ervoor verantwoordelijk dat iedereen zijn zegje kan doen en dat het ook een plek krijgt.

Naar aanleiding van de ervaringen bij eerdere participatietrajecten was voor dit participatietraject een onafhankelijke externe voorzitter aangetrokken om de workshops te begeleiden. Er is bij enkele geïnterviewden en vanuit de enquête wel kritiek op deze voorzitter, vooral door de als chaotisch bestempelde derde workshop. Ondanks dat is de meerderheid van de respondenten uit de enquête wel positief over het optreden van de voorzitter.

Conclusies

Er is een spanningsveld tussen groepsgrootte en belangenvertegenwoordiging. Enerzijds wil je dat alle belangen goed vertegenwoordigd zijn, anderzijds wil je de groepsgrootte handelbaar houden. Dit kan lastig zijn in een proces waar veel verschillende belangen zijn, zoals in dit geval.

In de participatiegroep waren de verschillende belangen, m.u.v. de (nieuwe) toekomstige bewoners, voldoende vertegenwoordigd. Een aandachtspunt is wel de dominante aanwezigheid van sommige belangengroepen. In tegenstelling tot veel individuele inwoners hebben deze vaak veel ervaring met participatietrajecten en zijn zij inhoudelijk als professionals te beschouwen. Dit brengt het risico met zich mee dat ze minder ervaren deelnemers overschaduwden. Ook is er bij divers samengestelde groepen vaak een verschil in abstractieniveau qua denken. Bij de voorzitter ligt de opgave om te zorgen dat hier een balans in komt.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. belangenvertegenwoordiging en inbreng

- Bij grotere groepen (meer dan ± 15 personen) werken in subgroepen. Denk daarbij goed na over de werkvorm en hoe later alles plenair weer samengevoegd wordt.
- Ga tijdens de workshops niet in discussie over vorm van de workshops. Zeker bij grote groepen is een strakke sturing belangrijk om te voorkomen dat men het meer over het proces dan over de inhoud heeft.
- Zorg voor een onafhankelijke voorzitter om de workshops te begeleiden.
- Zorg dat iedereen aan bod kan komen tijdens de bijeenkomsten én dat men zich gehoord voelt.
- Omdat nog niet bekend is wie de toekomstige (nieuwe) bewoners zullen zijn, is het lastig om hun belangen direct te laten vertegenwoordigen. Dit kan wel ondervangen worden door te kijken naar het algemeen belang: voor wie komen er woningen? Wat zijn de kenmerken en behoeften van deze groep in het algemeen? Waaraan moet hun toekomstige woonomgeving voldoen? Dit soort zaken kan dan via de kaders worden meegegeven.
- Een voorzitter moet goed om kunnen gaan met verschillen in abstractieniveau van de deelnemers.

Informatievoorziening en communicatie

Bevindingen

Bijna alle geïnterviewden en respondenten van de enquête zijn tevreden over de informatievoorziening. In twee interviews werd de na elke workshop opgestuurde informatie wel als erg uitgebreid ervaren; ook omdat in het kader van transparantie vaak onderliggende (beleids)stukken werden meegestuurd. In twee andere interviews werd aangegeven dat duidelijk merkbaar was dat lang niet alle participanten de stukken hadden doorgenomen. Door de hoeveelheid stukken was het vaak onmogelijk om alles door te nemen; dit werd zelfs aangegeven door één van de professionals. Opvallend is dat de respondenten, op één na, niet aangaven dat de stukken te uitgebreid waren. Van de kadernotitie was wel een publieksversie gemaakt.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. informatievoorziening en communicatie

- Maak een publieksversie van de stukken. Deze moet de kern weergeven, de highlights die belangrijk zijn voor dit specifieke proces. Vermijd gebruik jargon en licht de relevantie van elk stuk toe voor dit proces. Zo wordt het kennisniveau van individuele participanten, die niet bij een belangenorganisatie horen, omhoog getrokken. Dit kan tot meer betrokkenheid en daarmee tot minder afhaken leiden. Verwijs, voor de liefhebbers, naar de originele stukken. Dit geldt voor zowel de vergaderstukken als de onderliggende beleidsstukken.

Kaderstelling

Bevindingen

Uit eerdere evaluaties was naar voren gekomen dat het meegeven van duidelijke kaders en het sturen hierop van groot belang is voor een goed verloop van participatietrajecten. De projectgroep heeft daarom vooraf duidelijke kaders opgesteld, en heeft deze kaders bewust door de gemeenteraad laten vaststellen. Hiervan is ook een publieksversie gemaakt. Dit lijkt goed te hebben gewerkt. Volgens de projectleiding werden de kaders geaccepteerd en is er ook op teruggegrepen wanneer nodig in het traject.

Conclusie

Het meegeven van en werken met duidelijke kaders, expliciet vastgesteld door de raad, heeft een positief effect op het verloop van participatietrajecten.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. kaderstelling

- Transparantie in kaders is essentieel om wantrouwen weg te nemen en tot een goed gedragen resultaat te komen.
  - Bespreek expliciet de kaders vooraf met de gemeenteraad.
  - Zorg dat binnen de kaders gebleven wordt gedurende het traject.
  - Koppel tijdig terug naar de gemeenteraad als binnen de meegegeven kaders geen adequaat resultaat o.b.v. consent behaald kan worden. Dan kan de gemeenteraad expliciet een besluit nemen over doorgaan met gewijzigde kaders of stoppen. Hier hoort wel de afweging bij dat dit een behoorlijke vertraging van het proces oplevert.

Eindproduct

Bevindingen

De overgrote meerderheid van de geïnterviewden zegt (redelijk) tevreden te zijn over het eindproduct. Wel kwam het signaal naar voren, vanuit zes interviews met bestuur, ambtenaren en de architect, dat het resultaat 'voorzichtig', 'veilig', 'voorspelbaar', 'grijs' is. Door hen wordt aangehaald dat dit een logisch gevolg is door de brede samenstelling van de groep en de verschillende belangen die elkaar moeten zien te vinden in het proces en eindproduct. Als onderzoekers hebben wij bij een eerder participatietraject voor een gebiedsvisie dezelfde geluiden gehoord tijdens interviews. Het eindproduct kan wel rekenen op draagvlak.

Conclusies

De wijze waarop het participatietraject is ingestoken levert een gedragen, maar ook enigszins voorzichtige en voorspelbare gebiedsvisie op. Dit is op zich niet erg wanneer dit bij een gebied past, maar voor toekomstige trajecten moet de projectleiding zich hier wel bewust van zijn. Wanneer in een gebied een vernieuwend en op toekomstige ontwikkeling gericht eindresultaat nagestreefd wordt, moet de projectleiding hier rekening mee houden in de aanpak van het traject.

Algemene tips en aanbevelingen m.b.t. eindproduct

- Denk van tevoren goed na over het gewenste eindproduct. Is een breed gedragen eindproduct het belangrijkste, dan kan een open participatietraject een geschikte werkwijze zijn. Als er aanvullende wensen en/of eisen zijn, bijvoorbeeld een algemeen belang of een vernieuwend eindproduct, dan moet dit vooraf geborgd worden. Dit kan door dit al in de kaderstelling mee te nemen en de participatiegroep actief te vragen (uit te nodigen) hierin mee te denken. Ook kun je overwegen inspirators uit te nodigen die een beeld schetsen van toekomstige maatschappelijke behoeften en daaruit voortvloeiende ontwikkelingen, om op die manier de participatiegroep te stimuleren in deze denkwijze. Eventueel kan een minder open proces (denk aan inspraak door het bieden van een aantal keuzeopties waarin deze vernieuwing al is meegenomen) als optie worden gekozen.

Algemene indruk participatietraject Utrechtseweg Noord

Het beeld uit de afgenomen interviews en de enquête is dat het participatietraject Gebiedsvisie Utrechtseweg Noord over het algemeen een goed verlopen traject is, maar wel met aanknopingspunten voor verdere ontwikkeling van participatietrajecten.

Leerpunten uit eerdere trajecten die hebben bijgedragen aan een goed verloop van het traject, zijn het meegeven en door de raad laten vaststellen van duidelijke kaders en daarnaast de begeleiding van de workshops door een onafhankelijke voorzitter.

Gezien het aantal aanmeldingen voor dit traject willen inwoners graag meedenken over gebiedsontwikkeling en voelen ze zich hiertoe ook uitgenodigd. Ook bij andere participatietrajecten is er doorgaans voldoende belangstelling om deel te nemen. Desondanks zien we dat gedurende participatietrajecten een deel van de deelnemers alsnog afhaakt, in dit geval bijna de helft. Het is niet altijd duidelijk waarom. Wel zijn er diverse factoren naar voren gebracht tijdens deze evaluatie die op zijn minst een rol spelen hierbij, namelijk tijdsbeslag, ervaren kennisachterstand en gehoord worden.

Overige tips en aanbevelingen m.b.t. participatietrajecten

Zorgen voor inspiratie

De wereld verandert en daarmee ook de maatschappelijke behoeften in de toekomst. Gebiedsontwikkeling gaat over de toekomst op de (middel)lange termijn. Mensen hebben echter de neiging vooral naar hun huidige behoeften en die in de nabije toekomst te kijken en daarbij vast te houden aan wat bekend en vertrouwd is.

- **Nodig een inspirator uit**
De inspirator is er om een beeld van de toekomst te schetsen. Hoe ziet de wereld er over 20 tot 30 jaar uit? Welke maatschappelijke behoeften liggen er dan? Wat betekent dit voor hoe we wonen en leven? Belangrijk is dat de inspirator de mensen kan meenemen in dit beeld en ze ook daadwerkelijk inspireert.
- **Ga vanuit de inspiratie dromen**
Participatietrajecten starten nu al vaak met een droomsessie. Deze sessie kan extra meerwaarde krijgen door deze te starten met de hiervoor genoemde inspirator. Een goede inspirator kan de deelnemers in een dusdanige stand zetten dat ze meer toekomstgericht gaan dromen en meer open staan voor nieuwe concepten.

Borgen betrokkenheid

We willen dat mensen zich betrokken voelen en blijven voelen bij participatietrajecten.

- **Tijdsbeslag**
Mensen willen graag meedenken, maar hebben het ook druk met allerlei andere zaken. Een traject mag daarom niet te lang duren.
- **Gehoord worden**
Deelnemers willen het gevoel hebben dat zij ook daadwerkelijk gehoord worden en dat hun inbreng ertoe doet. Om dit te bereiken is een aantal zaken belangrijk:
  - Duidelijkheid over kaders en proces
Participatie wil niet zeggen dat men in alles inbreng heeft. Vooraf moet duidelijk zijn waarover men wel en waarover men niet kan meepraten
  - Goede voorzitter
Deze moet het proces bewaken, waar nodig bijsturen, zorgen dat iedereen voldoende aan het woord komt en een verstaalslag kunnen maken bij verschillen in abstractieniveau tussen de deelnemers.
- **Deelnemers op gelijkwaardig uitgangsniveau brengen**
Deelnemers aan participatietrajecten verschillen qua ervaring met gemeentelijke processen en kennis van onderliggend beleid. Dit kan intimiderend werken voor mensen die het gevoel hebben op (kennis)achterstand te staan t.o.v. andere deelnemers. Geef daarom duidelijkheid over:
  - Procesverloop
  - Kaders
    - Mate van inbreng
    - Algemeen belang
    - Onderliggend beleid
  - Rollen:
    - Projectgroep
    - Werkgroep/vakspecialisten
    - Voorzitter
    - Specifieke deelnemers, zoals eigenaren
    - Participatiegroep
- Publieksvriendelijke versies van officiële/onderliggende stukken
- Wel flexibel blijven inspelen op groep en het verloop van het proces; wat is er bij elke workshop nodig?
- Zorg voor balans tussen ruimte geven en inkaderen n.a.v. inbreng (trechters)

Bronnen

Enquête evaluatie gebiedsvisie Utrechtseweg Noord

18 respondenten hebben de enquête ingevuld (40% respons).

De verdeling:

Inwoners	11
Eigenaren	2
Belangenorganisaties	5

Geïnterviewde personen

16 personen zijn geïnterviewd.

De verdeling:

• Projectteamleden (Ambtelijk kernteam+ landschapsarchitect OKRA):	5
• Externe voorzitter	1
• Bestuurlijk opdrachtgever	1
• Gemeenteraadsleden (coalitie en oppositie)*	2
• Eigenaren	2
• Diverse leden ambtelijke werkgroep	5

*We zijn hierbij uitgegaan van het politieke krachtenveld ten tijde van het participatietraject Gebiedsvisie Utrechtseweg Noord.

Onderzoek

Het onderzoek is uitgevoerd door:

- Jos van den Berg (organisatieadviseur)
- Nicole Luijten (organisatieadviseur)